

vozních z 50% na 35%. Za to však poskytuje nynější osnova také ještě jiné výhody co do dávek veřejných a sice v § 2 osvobození z prvního převodu budovy od poplatku nemovitostního a v § 3 od obecní dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.«

Má tedy z důvodu, že se poměry pro stavebníky zlepšily, dosavadní určitá daňová výhoda býti snížena, ale za to mají býti stavebníkovy poskytnuty výhody nové. Nemůže tudíž v § 1 uvedené zhoršení dosavadní výhody vztahováno býti na stavby započaté před rokem 1923, kdy ještě neexistovalo zlepšení poměrů stavebníků, které k vydání zákona vedlo, a důsledkem toho nemůže se takovým stavbám také dostati nových výhod dle §§ 2 a 3, které zákon poskytuje za to, že jim v § 1 bývalou výhodu ztenčil a zhoršil.

To vystihlo nař. rozhodnutí správně ve svých důvodech a proto právem odepřelo převodu stavby v roce 1921 skončené osvobození od dávek z přírůstku hodnoty.

Že stavba, o kterou jde, byla dokončena v r. 1921, není sporno, a poněvadž, jak bylo vyloženo, rozhodným jest pouze, jde-li o stavbu v roce 1923 započatou, tedy o časový moment započetí resp. ukončení stavby, nikoli však o druh její, nebylo zapotřebí, aby úřad konal šetření o tom, jakého druhu jest stavba st-lkou provedená. V neprovedení tohoto šetření nelze proto shledati podstatnou vadu řízení.

Č. 4887.

Státní zaměstnanci: O snížení požitků při suspensi po čas disciplinárního řízení — věta jako při Boh. 4346 adm.

(Nález ze dne 10. září 1925 č. 16.753).

V ě c: Koloman H. v Š. proti ministerstvu spravedlnosti (odb. rada Dr. Kar. Vodstrčil) o služební požitky.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e d í l e m o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á, d í l e m s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Usnesením soudní tabule v Bratislavě jako disciplinárního soudu pro soudce bylo proti st-li nařízeno disc. vyšetřování pro služební disc. přečin podle § 2 zák. z 21. května 1868 č. 46 ř. z. a § 47 cis. pat. z 3. května 1853 č. 81 ř. z., obviněný byl suspensován se soudcovského úřadu podle § 29 zák. č. 46/1868 a obmezen na dvě třetiny služebních požitků podle § 146 a čl. I služ. pragm. z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. Výnosem presidia soudní tabule v Bratislavě z 13. srpna 1923 byly na základě tohoto usnesení obmezeny služební požitky st-lovy dnem 9. srpna 1923 a sice plat na ročních 12.024 Kč, místní přídavek na ročních 3096 Kč, drahotní přídavek III. tř. rod. na ročních 5958.40 Kč a přídavek na 1 dítě na ročních 1000 Kč.

St-l požádal dne 29. srpna 1923 soudní tabuli jako disc. soud v Bratislavě za rozhodnutí, že se mu služební požitky neměly zastavit od 9. srpna 1923, nýbrž až od 1. dne nejbližšího měsíce t. j. 1. září 1923 a že se obmezení má týkati jen platu, nikoli též přídaveků. Tuto žádost, postoupenou presidiu soudní tabule v Bratislavě, vyřídila tato výnosem z 26. září 1923 v ten smysl, že snížení požitků stalo se správně od 9.

srpna 1923 t. j. ode dne vynesení výroku disc. soudu, a to požitků všech, neboť dle § 146 služ. pragm. může úředník po dobu dočasného zbavení úřadu býti obmezen až na dvě třetiny svých platů.

Ke stížnosti Kolomana H. uznalo min. sprav. výnosem z 31. prosince 1923, že do kompetence disc. soudu spadá jen výrok o snížení služ. požitků podle § 146 (čl. I. odst. 3) služ. pragm., provedení jeho však že se děje adm. cestou úřadem plat poukazujícím, který je též povolán řešiti otázku, které souvisí s tímto obmezením, ale nejsou v žádné souvislosti s vlastním disc. řízením. Ve věci samé pak vyslovil žal. úřad, že podle § 47 služ. pragm. při změně ve výměře služebních požitků mohou býti dřívější požitky zastaveny jen koncem měsíce. Ale snížení podle § 146 služ. pragm. jsou podrobeny služ. požitky ve svém souhrnu, tedy všechny příjmy, které jsou zaměstnanci vypláceny podle jeho hodnotního zařazení na základě platných norem (výnos min. sprav. z 10. září 1923). — — — — —

Stížnost... domáhá se uznání, že soudci lze obmeziti toliko služné a nikoli též přídavky a ostatní platy, při nejmenším pak že lze z místního přídavku, vypláceného čtvrtletně, obmeziti jen ty částky, které jsou splatné teprve v době suspense, takže přídavek místní za měsíc září 1923, který byl st-li vyplacen již v červenci 1923, měl mu býti ponechán celý.

Názor ten nelze srovnati s předpisy zákona. Ustanovuje § 146 služ. pragm. (platný podle čl. I zatím také pro úředníky soucovské), že usnesením disc. komise může úředník pro dobu dočasného zbavení úřadu obmezen býti až na dvě třetiny svých »p l a t ů«. Že tímto výrazem nelze rozuměti toliko služné, jak za to má st-li, plyne jasně z předpisu § 45 služ. pragm., který zřejmě rozeznává mezi služným v užším slova smyslu a platy vůbec. (Srov. nář. Boh. 4346 adm.).

Stejně jasně vynikne dosah ustanovení § 146 služ. pragm., srovnáme-li je s předpisem § 93 služ. pragm., kde jsou stanoveny disciplinární tresty, a kde proti sobě postaveno je pod b) vyloučení z postupu do vyšších p l a t ů a pod c) zmenšení s l u ž n é h o, na důkaz, že oba tyto výrazy představují pojmy zcela různé, z nichž výraz »služné« je vzhledem k § 45 služ. pragm. zřejmě užší než výraz »platy«.

Nelze proto shledati nezákonným, když žal. úřad uznal za správné, že st-li obmezeno bylo následkem výroku disc. komise netoliko služné, nýbrž i všechny další služební požitky, představující jeho platy, tedy i všechny služební přídavky, mezi nimi také místní dříve činnostní čili aktivitní přídavek.

Z ustanovení § 95 služ. pragm. nelze pro správnost názoru stížnosti dovozovati nic, stejně jako z § 93, protože oba tyto §§ jednají pouze o trestech disc., takovým trestem však není obmezení platů úředníkových podle § 146 služ. pragm., vyplývající ze suspense jeho, nařízené ještě před skončením disc. řízení.

Že by přídavky vůbec byly v exekučním řízení nezabavitelné, jak tvrdí stížnost, neodpovídá zákonu z 15. dubna 1920 č. 314 Sb., dle něhož toliko d r a h o t n í přídavky jsou z exekuce vyloučeny. Ale otázka, zda určitý příjem úředníkův a do jaké míry je přístup exekuci, nemá vůbec žádného vlivu na provádění předpisu § 146 služ. pragm., protože tu nejde o žádný výkon exekuční. — — —